

DEPARTMENT OF SLAVIC LANGUAGES AND LITERATURES
BERKELEY, CALIFORNIA 94720

1972 október 16.

Tisztelt Püspök Ur!

A nyáron résztvettem a Magyar Nyelvészek II. Nemzetközi Kongresszusán Szeged, s itt találkoztam dr. Péter Lászlóval, akitől az Ön címét megkaptam, s akinek kérése szerint írok.

Ha gyocsaítsam előre, hogy mikor az Ön nevét hallottam említeni, nagy izgalomba jöttem, hiszen tudtam, hogy a Feleky és a Pivány gyűjtemény mellett az Ön Hungarica gyűjteménye a legnagyobb. Izgalmam annak szólt, hogy Ön fog el, hiszen konzervatív becslésem szerint is legalább 80. évetévtől tápochnátja, s ekkor mutatta meg Péter László a Somogyi könyvtár híradójában az Ön gyűjteményéről szóló beszámolót, mely azonnal sejtette, hogy a gyűjtemény páratlan, s felülmulja sok vonatkozásban az előbb említett két gyűjteményt is. Végtelenül örültem, hogy a gyűjtemény még együtt van annak a gondozásában aki ismeri, s nem hozzá nem értő hivatalos szervek keze között, akik a gyűjtemény értékét nem ismerve elherdálják. Igencsak örültem annak is, hogy a gyűjtemény Szegedre fog kerülni, a Somogyi könyvtárba, mert a Somogyi könyvtárat én is jól ismerem, sokat használtam, szögrül-végre Szegedinek vallom magam, ott jártam egyetemre.

Péter Lászlóval elbeszélgettünk a gyűjteményről, s ő úgy gondolta, hogy nagyon jó lenne, ha a gyűjtemény feladhatná magát, mielőtt az anyag Szegedre kerül, biztosítaná ez a szakszerű katalógizálást, s a szállítással kapcsolatos szakszerű intézkedéseket. Azonban hivatalos utra csak akkor mehet ki Washingtonba, ha Öntől meghívást kapna, hogy a gyűjteményt nézze át. Ilyen esetben talán a magyar állam fedezné az utiköltséget, talán csak hozzájárúna, de mindenesetre megtörténne az első lépés. Igőközben én is megpróbálnék valami pénzt keríteni az utazására itt az egyetemen, bár ennek még nem látom hivatalos módját - hiszen nem mi hívjuk, s nehéz is lenne ügyet találni a meghívására, de legrosszabb esetben személyesen hozzájárulnék valami összeggel a kiutazásához, mivel a gyűjtemény sorsát - bár nem ismerem szivügyemhek tekintet. Örülnék, ha a lehetőségekről Püspök Ur tájékoztatna, hogy alkalmasint én is tájékoztathassam Péter Lászlót.

Végül magamról néhány sort: 37 éves "gyerekember" vagyok, 1969-ben hívtak meg a Kaliforniai Egyetem a magyar nyelv és irodalom tanárának. Előtte Angliában éltem, s az angol magyar kapcsolatokkal foglalkoztam. Erről fog megjelenni könyvem Budapesten a közeljövőben: A magyar irodalom fogadtatása a viktoriánus Angliában 1830-1914 címen az Akadémiai kiadónál. Angliában szereztem PhD-et, sokáig a British Museum magyar szakreferenseként dolgoztam Londonban. Az évekkel ezelőtti Iványi-Grünwald Béla hagyatékát én rendeztem, s Hungarika gyűjteményét katalógus formájában kiadtam. Az Ön nevére is ő hívta fel figyelmemet annak idején - Szabad Imrével kapcsolatban, aki Angliából ide került s részt vett a polgárháboruban, Angliában viszont sokat tett a magyar irodalomért. Most hogy gyűjteményének leírását ismét átnéztem, lenne egy kérdésem is: 1860-as évek után Szabad teljesen eltűnt, azt sem tudtam ki keríteni, hol és mikor

